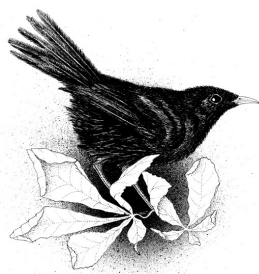

Kosovský občasník

č. 16

Z obsahu:

- rozhovor s ...
- pozvánka na akce
- statistické okénko

ZIMA 2016

ROZHOVOR S...

*Bliží se vánoční čas a Kosovští se zase začínají těšit na tradiční předvánoční setkání na návsi, které již několik let svátečně doplňuje zpěv místních dětí vedených panem **Vlastimilem Slavíkem**, s nímž jsme si tentokrát povídali.*

Kdy Vás tato myšlenka – secvičit s místními dětmi koledy – napadla poprvé a proč?

Tak před třemi roky, snažím se dělat něco kulturního pro lidi z Kosova a vánoční zpívání je pěkná tradice a kdo jiný než děti by se do ní měl zapojit. Asi týden před setkáním na návsi se sejdeme u nás, vybereme a nacvičíme koledy, které pak zpíváme.

Já mám totiž vztah k hudbě už odmala, kdy jsem v šesti letech začal hrát na harmoniku u profesora Koreše v hudební škole v Českých Budějovicích.

Později jsem začal tancovat v souboru písní a tanců Jitřenka v Českých Budějovicích.

A vzpomínáte na tu dobu rád? Jak dlouho jste v souboru vlastně tancoval?

No, dlouho! Tak do svých patnácti let. A moc rád na tu dobu vzpomínám! Díky našim skvělým vedoucím – říkám záměrně skvělým – Jindřichu Peckovi, to byl učitel na pedagogické fakultě, Zdeňku Flídrovi, ten o našem souboru pak dokonce natočil film Všichni mají talent (*odkaz: <http://www.fdb.cz/film/vsichni-maji-talent/24813> - pozn. red.*), vždycky říkal, že ten film je o našem souboru, i když ho točil na Moravě, to byla nejhezčí léta mého mládí. A byli jsme úspěšní! Každý rok jsme tancovali v ústředním kole – v Ostravě, v Bratislavě, v Praze. Jen nás vždycky porazili Slováci s těmi svými valaškami. Ten jihočeský folklor je dost specifický, i hudba, takové umtata umtata, tak jsme proti nim nikdy neměli šanci.

Měli jsme v souboru 12 stálých párů, což byla rarita, byli jsme skvělá parta, jezdili jsme na tábory na Šumavu, na Doudlebsko... Na to mám krásné vzpomínky. Po dvou, třech dětech jsme chodili po vesnicích a sbírali staré zvyky, obyčeje, písně, třeba v Klenci pod Čerchovem a pak jsme je předali panu Jindřichu Jindřichovi, to byl spisovatel, který to sbíral.

A musím taky jmenovat pana Jaroslava Krčka, který taky v Jitřence působil a vedl nás k hudbě.

Bylo to náročné, nemyslete, dvakrát týdně zkoušky, o víkendu vystoupení, nebyl aspoň čas na žádné vylomeniny, ale strašně rád na tu dobu vzpomínám.

Pak jsem krátce působil v Úsvitu a potom už se mé zájmy ubíraly jiným směrem.

A kudy se ubírala Vaše profesní cesta?

Na přání tatínka jsem vystudoval elektroprůmyslovku, já jsem chtěl na hotelovku... Pak jsem pracoval u Československých drah. Zběhl jsem od toho k Jednotě Kaplice a získal jsem výtahový list kuchař-číšník, udělal jsem si zkoušky

na vedoucího, pak pedagogické minimum, abych mohl vést učně, vlastně jsem začínal od píky po hospodách, až jsem se vypracoval na vedoucího v pohostinství, pak jsem mj. pracoval jako vedoucí na Kleti, což byl můj sen, a pracoval jsem tam pět let. Díky Kleti jsem se dostal k penzionu v Českém Krumlově.

Měl jste mezi hosty nějaké zajímavé osobnosti?

Tak, pravidelně k nám jezdil Jiří Menzl, to je režisér, také Marek Eben, Halina Pawlovská, profesor Tomáš Halík, Dominik Hašek, byl tu Antonín Panenka, Pavel Zedníček, Jiří Korn, paní Jana Štěpánková, s paní Zdenou Hadrboľcovou jsme se spřátelili, byla nás tu v Kosově navštívit. No a mnozí další, a vždycky všichni oceňovali, že jsme respektovali jejich soukromí, žádné fotky, a vítali to, i proto se k nám do penzionu rádi vraceli.

To je zajímavé. A jaké byly vlastně Vaše podnikatelské začátky?

Když jsem začal podnikat v Českém Krumlově, tak jsem měl úvěry, abych je mohl splácet, tak jsem si musel pronajmout další provozovny, bylo jich asi šest, v Krumlově a okolí, jezdil jsem od rána do večera, abych ty úvěry utáhl. No a abych se z té práce nezbláznil, začal jsem v padesáti letech jezdit na koni.

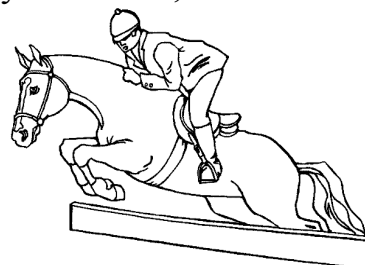
Na koni?

Ano, koupili jsme si s podnikatelem Kottem a dalšími kamarády koně, nejdřív na ježdění, musím říci, že to bylo úžasné odreagování, upřímně řečeno, bez toho ježdění bych všechen ten stres jen těžko zvládal... a pak mi kamarád, bývalý žokej, vnukl myšlenku koupit si dostihového koně. Představte si, že se nám povedlo i jednoho koně přihlásit do hlavního závodu Velké pardubické! Kluk ze Srnína, Honza Papoušek, zvládl kvalifikaci a skutečně jsme tu Velkou pardubickou jeli!

A kdy to bylo?

To bylo v roce 1998 (odkaz: <https://www.youtube.com/watch?v=Sj-SxIIKAnk> – pozn. red.), kůň se jmenoval Vespan, měl číslo 18, tehdy dojelo sedm koní ze 22, náš mezi nimi bohužel nebyl, i když bojoval, předjel i zahraniční účastníky, ale závod nedokončil, protože to žokej po těžkém hromadném pádu, kdy dokonce jeden kůň musel být utracen, psychicky nezvládl, neměl tolik zkušeností jako ostatní žokejové. Vyhrál Peruán. Přesto to byl životní zážitek a neuvěřitelný adrenalin! My, amatéři z Krumlova, jsme se dostali do startovního pole nejtěžšího dostihového závodu na světě!

Pak jsme měli ještě koně Oregona, ten, co závod, byl na tabuli – 1.-5. místo, vyhrál závod v Chuchlí, ale pak bohužel vážně onemocněl a uhynul.

Máte opravdu nevšední zážitky, pane Slavíku. A čemu se věnujete v současné době?

Vedu poklidný život, předal jsem penzion dětem, hraju rád šachy s počítačem a těší mne, že ho porážím, hraju denně tak 20-30 partií, hraju dost živelně, takže je pro počítač těžko odhadnutelné, jaký bude další tah. Úžasně se tím bavím a skvěle si u toho odpočinu. No a taky sudoku je moje velká vášeň.

A v poslední době jsem začal se s kamarádem Oldou Kostkou hrát v Praze závodně curling, to mě taky moc baví.

Začali jsme vánoční atmosférou, ráda bych i vánočním dotazem náš rozhovor ukončila – co si přejete najít pod stromečkem, pokud to není tajemství?

Abych řekl pravdu, nějaký dobrý pánský parfém, jinak nic, všechno mám.

*Děkuji Vám za velmi zajímavý rozhovor.
Havličková*

Vladimíra

RECEPTOVÝ KOUTEK

Já nevařím, do kuchyně se nepletu, a když jsem dělal výuční list, musel jsem slíbit, že se nikdy nebudu motat do kuchyně, i když jinak jsem měl u zkoušek vynikající výsledky.

Tak tedy: Na **chleba** namažeme dobře vyškvařené **domácí sádlo se škvarky**, posypeme **cibulí**, přidáme **trošku pepře**, zapijeme to dvanáctkou Budvarem, pro dolní část Kosova doporučuji Plzeň...

Vlastimil Slavík

POZVÁNKA NA PŘIPRAVOVANÉ AKCE

Zdobení stromečku a mikulášská nadílka

V neděli **4. prosince od 16:30 hodin** budeme na návsi zdobit stromeček ozdobami, které si děti vyrobí doma a na ozdobení přinesou.

Od 17 hodin pak navštíví kosovskou návěs se svou družinou svatý Mikuláš. Všechny děti i se svými rodiči jsou srdečně zvány!

Předvánoční setkání

Ve čtvrtek **22. prosince** se v **16:30 hodin** sejdem na návsi a zaspíváme si koledy pod vedením pana V. Slavíka, ochutnáme přinesené vánoční cukroví a punč, který pro nás i tentokrát uvaří pan Jiří Haisman, a společně strávíme předvánoční odpoledne.

Tříkrálová sbírka

V neděli 8. ledna 2017 od 12:30 hodin proběhne v Kosově a v Rančicích pak v odpoledních hodinách **Tříkrálová sbírka**.

Tři králové (místní děti) budou chodit po vsi a koledovat pro potřebné lidi. Svůj finanční příspěvek budete moci vložit do zapečetěné pokladničky, kterou s sebou ponosou. Celkovou výši koledy opět zveřejníme na nástěnce v Kosově a v kamenno-újezdských obecních listech.

Další akce

Na rok **2017** se opět připravují oblíbené akce – **(před)velikonoční tvoření, stavění májky, dětský den** atd. Více se - jako vždy - včas dočtete na nástěnce na návsi, případně na svém e-mailu..

STATISTICKÉ OKÉNKO

Podle sdělení naší obecní matrikářky, paní Marcely Zieglerové, měl Kosov ke dni 23.11.2016 celkem 136 obyvatel (i obyvatelé přihlášení k trv. pobytu na chatách – celkem 11 osob). Z toho 48 mužů, 58 žen a 30 dětí do 15ti let.

Pokud se podíváme na statistiku starou šest let, z roku 2010, žilo tehdy v Kosově ve 32 domech a pěti rekreačních chatách celkem 97 obyvatel, z toho 47 mužů a 50 žen. Děti do 15 let bylo dvanáct. Za šest let tu tedy přibylo 39 občanů, jak mužů, tak i žen, a dětí do 15 let je o 18 více!

UPOZORNĚNÍ

Některé herní prvky na návsi jsou rozbité – skluzavka je nalomená, uhnula prkna na nášlapové podestě nahoře a dole na žebříku chybí příčka.

Na jaře nechá obecní úřad prvky opravit a rozbité části nahradit.

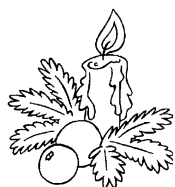
Děkujeme za přinesené hračky na hraní na pískovišti!

Pískoviště po ukončení hraní prosím zase přikryjte.

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA OBČASNÍKU

Uzávěrka příspěvků a informací do 17. čísla bude **15. 5. 2017**, aby číslo mohlo vyjít před prázdninami, obdobím dovolených. Neanonymní příspěvky lze poslat e-mailem na adresu kosovsky.obcasnik@seznam.cz, popř. doručit v Kosově na č.p.7 (na návsi) V. Havlíčkové.

A na závěr nesmí chybět tradiční omalovánka pro nejmenší čtenáře Kosovského občasníku:

Příjemné prožití vánočních svátků, hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v novém roce 2017 vám přejí všichni, kteří se podílejí na vydávání Kosovského občasníku.

Na přípravě občasníku se podíleli autoři článků, Vladimíra Havlíčková a Obecní úřad Kamenný Újezd, který zajistil nakopírování občasníku v počtu 55 ks.